

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3609/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Травица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1270/19 од 28.06.2019. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1270/19 од 28.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1270/19 од 28.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 бр. 2000/17 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда. Ставом другим изреке констатовано је да се тужбени захтев тужиоца делимично усваја. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати: по основу ноћног рада износ од 13.109,12 динара, као и законску затезну камату на износ од 9.754,63 динара почев од 14.11.2018. године; по основу прековременог рада износ од 200.857,99 динара, као и законску затезну камату на износ од 153.771,02 динара почев од 14.11.2018. године; на име накнаде штете по основу мање исплаћених трошкова превоза износ од 25.275,04 динара као и законску затезну камату на износ од 20.408,41 динара почев од 14.11.2018. године. Ставом четвртим изреке одлучено је о трошковима поступка. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу у погледу захтева за накнаду штете по основу мање исплаћених трошкова превоза. Ставом шестим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка за период почев од пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1270/19 од 28.06.2019. године, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП) због потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе и потребе тумачења права.

Применом члана 404. став 1. наведеног ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према став 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде зараде тужиоцу за прековремени и ноћни рад, као и накнада штете због мање исплаћених трошкова превоза. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили правилном применом материјалног права, те у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћене зараде поднета је 19.10.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић